

TOVERI

Länne suomalaisen työväen liikkeestä. Ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA

TOVERI

(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Ilmestystä 40c palstatuomalla. Kuukausimaksu \$1.50 kerta ja muistoväryillä \$2.00 kerta. Kuluksaan, syntymä- ja avioliittolimatukset 50c kerta, halutunmuoto- ja nimenmuutosimatukset 25c kerta, naimisimatukset \$1.50 kerta, avioeroimatukset \$1.00 kerta. Seivat imatukset sopimukseen mukaan. Satunnaisia imatuksia tulee rahan seurasta mukaan. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILOUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerta...\$4.00 6 kuukautta...\$2.25
3 kuukautta...\$1.35 1 kuukausi... .50
Suomen ja muulle ulkomaille:
Yksi vuosikerta...\$6.50 6 kuukautta...\$3.50
Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements. For rates and conditions apply to T. W. REIVO, Box 99, ASTORIA, ORE.

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year...\$4.00 Six months...\$2.25
Three months...\$1.35 One month... .50
Huooneisto sijaitsee 10:n ja Duane-katujen kulmassa. Telefooni: kotiote 365, toimistua 832.

Muun työväestön solidariteetin seuraus

Tiedonannot, että presidentti Wilson esti Californian kuvernöörin panemasta täyttämään San Francisco kauppakamarin kuulemantuomioita, antavat erään osituksen työväestön kansainvälisen luokkasolidariteetin vaikutusvallasta.

Aikana jolloin Venäjän työväestö oli mitä ahtaimmillaan, taistelussaan oman riistajäloukkansa kanssa, kykeni se vielä ojentamaan auttavan katensa erälle amerikalaisen kapitalistin uhrilampalle ja mahdollisesti pelastamaan sen hirsiipusta. Työväestön asia, sen taistelut ja toimenpiteet ovat kansainvälisiä, esiintykööt ne missä maassa tai missä muodossa hyvänsä.

Amerikalaiselle työväestölle ei sinukaan ole kunniaa, että sen oma vaikutusvalta on liian heikko, voidakseen saada aikaan edes näinkin riikään luokkatuomioita peruuttamista, kuin Mooneyn tuomio oli, mutta ilahuttavana puolena asiassa on se, että sekin jo osaa hädän hetkenä turvautua työväestön kansainväliseen mahtiin ja etsiä siitä suoja itselleen.

Täällä kansanvaltaisessa Ameri-

lissa, vaikka ne ilmenivät jossain muodossa jo silloinkin, eivät olleet vielä kumminkaan kehittyneet sille asteelle, että köyhälistö olisi voinut esiintyä itsenäisesti. Kysymyksessä oli silloin etupäässä aatelisen feodaliinokan valtiollisten etuoikeuksien ja niiden kannattavan hallitusjärjestelmän kumoaminen. Ja tämä työ tuliin suoritetuksi joskin vieri vieri kädenkäänneessä. Se oli taloudellisen kehityksen vaatimus. Kaikki mikä meni siitä yli, kuten esim. ylimalkainen vapauden, tasa-arvoisuuden ja veljeyden julistaminen, ei ollut suuren osassaan pysyväistä. Myöhemmin luokkavastakohtien järjestäessä supisti porvaristo suuresti maiden lupauksiansa merkitystä ja vapaus, tasa-arvoisuus ja veljeys, nämä ihmiskunnan jaloimmat aatteet, muuttuivat köyhälistölle taloudelliseksi orjuudeksi ja osaksi valtiolliseksi oikeudettomuudeksi.

Valtiollisesta tilanteesta Venäjällä

Varsinaisen vallankumous, joka käsittää hallitusvallan siirtymistä vanhan taantumuskellisen koplan käsistä uusien, vallankumouksen kannalle asettuneiden yhteiskunta aineiden käsiin, on nyt Venäjällä ollut ja mennyt. Nimitettävänsä nykyistä aikaa Venäjällä vallankumouksen jälkeiseksi ajaksi, vaiko vallankumouksen jatkumiseksi — se ei pajoakaan muuta asiaa. Joka tapauksessa eletään nyt Venäjällä murrosaikaa, jolloin feodalismien jätteitä, vanhanajan arvoja rikohtava ja uusia, tulevan Venäjän arvoja luodaan sijalle.

Ensi riemun aika, jolloin ihmiset tervetien vapautta syleilivät illoissaan toisiansa, on nyt mennyt ohi. Sijalle on astunut käytännöllisen luomistyön aika. Ristiriitaisten luokka- ja kansallisuussetujen aallokossa taistelevat nyt Venäjän eri yhteiskuntakerrokset uuden Venäjän järjestysmuotojen puolesta.

Ja luonnollista on, ettei tämä taistelu voi kulua ilman mitään vaikohtauksia, ilman ristiriitojen aiheuttamaa mielen katkeruutta, niinkuin joutok porvariliset huus veljelijät olisivat tahtoneet. Taistelu on aina taistelua ja taloudellinen luokkataistelu on sitä vieläkin enemmän.

Venäjän suuri vallankumous tapahtui kokonaan toisissa oloissa kuin suuri Ranskan vallankumous yli sata vuotta sitten. Vanha, lahoava feodalisti yhteiskunta vastaan nousi silloin kasvava porvaristo työläisluokkoihin, jotka siihen aikaan kulkivat kokonaan porvariston talutusuorassa. Luokkavastakohtat työtekijöiden ja työnantajien vä-

rikassa, jossa "jokainen on samantoinen lain edessä", ollaan pakotettuja etsimään suoja hirttopuuta ja mestauslavaa vastaan Venäjältä, jossa hirttopuuta on näihin saakka pystytetty päivärjestyksessä.

Mooneyn juttu tunnetaan kautta koko mailman ja sen kulkua seurataan työväestön keskuudessa kaikkialla. Se kuristus, johon San Francisco kapitalistit ryhtyivät kauppakamarinsa avulla, on saattanut työväestön kansainväliset suhteet ystäväisemmiksi ja lähentänyt työväestöä kautta koko mailman saman tehtävän suorittamiseen, nimittäin kansainvälisen kapitalismin kukistamiseen.

Jos minkään maan, niin Yhdysvaltain työväestö on saanut taistella tuomioistuimia vastaan. Ne ovat olleet tälläisen riistajäloukan voimallisen oikeana kätänä jokaisessa lakkotaistelussa. Eikä sillä ole vielä pelastusta siitä vainosta, jota kapitalistiluokka tuomioistuimen avulla sitä vastaan harjoittaa.

Mutta jokainen juttu on päätynyt tavalla, josta agitatorisessa merkityksessä on ollut työväestölle apua. Yleinen mielipide alkaa sanomalehtien harjoittamasta mielipiteiden myrkyttämisestä huolimatta kääntyä suopeammaksi työväestön taistelulle ja työväen lehtien voima kasvaa. Ja kun joutikin kertoja tapahtu siten, että tämän maan kapitalistit menevät niin kauaksi, että selailaisten "raakalaismaiden", kuin esim. Venäjän työväestö, saanoista koko mailman silmissä osottamaan niiden petomaisuutta, niin huomataan täälläkin, että on sitä täälläkin parannuksille tilaa.

Imperialismin tuloksia

Länsi-Intian saariston valtaaminen on ollut tälläisten imperialistien päämääränä jo vuosikymmeniä ja nykyisin se lie neekin jo toteutunut unelma kaikessa täydellisyydessään. Se on tapahtunut saman "kansanvaltaisuus- ja vapauttaistelun" nimesessä ja "pienen kansojen oikeuksien suojelemiseksi", jota nyt harjoitetaan kautta mailman.

Ja suurin osa tälläisestä työväestöstäkin on siinä hurksaassa luulossa, että todellakin tälläiset kapitalistit, samalla kun niiden työmailloilla täällä kotona ja dataan lakkolaisia kaikella sillä

kratian lipun alla. Kurjuudessa elävä pienviljelijän luokka vaatii maata, asettuen siten jyrkästi tilanomistajain luokkajajua vastaan. Samalla tähän luokkajajua riistajäloukkoon yhtyvät Venäjän eri kansakuntien oikeutettuihin kansallisuusvaatimukset, jotka tekevät valtiollisen tilanteen vieläkin mutkallisemmaksi. Kaikki tämä on yhteiskunnallisen kehityksen kannalta katsottuna valtan luonnollista ja kaiken omaten saattoi jo vallankumousta odotellessakin ennakoita arata.

Näin ollen puhuessamme nykyisestä valtiollisesta tilanteesta Venäjällä on huomautettava, että sen määräävät tällä kertaa toiselta puolen työtätekevien luokkien taloudelliset vaatimukset, joille maassa vallitseva kathea elintarvepula antaa virkeitä, ja toiselta eri kansakuntien kansalliset pyrkimykset. Tähän liittyy vielä kysymys suhtautumisesta sotaan, joka antaa valtiolliselle tilanteelle erikoisen leimansa.

Kiinnittäkämme ensin huomiotamme työtätekevien luokkien taloudellisiin vaatimuksiin mikäli ne vaikuttavat valtiolliseen tilanteeseen. Kuten tunnettu, esitti Venäjän köyhälistö heti vallankumouksen toudhussa vaatimuksen 8-tuntisen työpäivän voimaansattamisesta. Useimmissa paikoin etenkin Pietarissa se saavutettiinkin. Tämä vallankumouksen päävoiman, köyhälistön oivikeutettu vaatimus nosti vastarinnan myrskyn kapitalistiluokan tahtola. Sama porvaristo, joka työväen ja sotaväen avulla pääsi valtaan, ryhtyi nyt käyttämään 8-tuntista työpäivää aseenaan vastavallankumouksellisissa taistelussa köyhälistöä vastaan. Kun ei porvaristo pystynyt murskaamaan työväen vallankumouksellista mahtia reheliessä taistelussa, niin ryhtyi se käyttämään mitä likaisimpia keinoja murtatakseen köyhälistöä. Se koetti kätiryensä avulla usuttaa

petomaisuudella, jonka ihmisen ro jaksaa keksiä, todellakin huolehtivat pienen kansojen vapauttamisesta. Mistä todella on kytäsymys, käy selville seuraavasta, erään newyorkilaisen osakevälittäjälleilkeen ilmoituksesta: "Työvoiman hinta on säännöllisesti kohonnut melkein kaikissa sokeriruokoa tuottavissa maissa jo vuosikausia, lukuunottamatta Haitia, jossa se on alhaisin mailmassa."

"Haiti on nyt Yhdysvaltain alusmaa." "Haitilais-amerikalainen sokeri-yhtiö omistaa parhaat sokerituottoalueet Haitissa, sillä ovat omat rautatiensä, satamansa, voima- ja valolaitoksensa, ja rakentaa se uusinpin keksintöjen mukaisia sokerinvalmistuslaitoksia. Yleisistä laitoksista on sillä taattua säännölliset tulot ja sokeriliikkeestä suuret voitot. Me suositamme sen osakkeita."

Halpa työvoima on aina ollut ja tulee aina olemaan yksi selkein kihoihin, joka panee jokaisen maan imperialistit toimimaan. Silloin on yhtiöllä "taattua säännölliset tulot" kun se saa jonkin takapajulla olevan maan "kehittääkseen", valtaa sen luonnonrikkaukset, siten estäen asukkaat käyttämästä niitä hyödyntämään muuten kuin sen asettamalla ehdoilla.

Haitin saarella on viljalti halpaa nekerityövoimaa, ja raaka-aineita, samoin kuin muillakin Länsi-Intian saarilla ja Filippiineilla, ja siksi ne ovat vallatut tälläisten kapitalistien saalistus-alueiksi.

Wilsonin vastaus paaville

Presidentti Wilson on ensimmäinen, joka vastaa virallisesti paavin rauhanesittelykseen, muodollisesti kielteisesti, luonnollisesti. Muut liittolaivallat tulevat kai vastaamaan samalla lailla. Tämä ei ole odottamaton.

Ja presidentti vastaa tunnetulla kauniilla fraasikielellään, — päinvastainen suuntaan kuin presidentti muutamia kuukausia sitten puhui — niinkään kauniilla fraasikielellä — esittäessään samaa osaa mitä paavi nyt näyttelee, vedotessaan sptivien valtioiden hallitukseen tarkoituksella viertää rauhanneuvottelut, tai, kuten nyt selitetään, näyttäkseen

vallankumouksellisen, armeijankin veljensä työläisten kimppuun selittämällä, etteivät työläiset mukhalua valmistaa armeijalle ampuvavaroja, elintarpeita y. m., että se tahtoo jättää armeijan puille paljaille. Mutta tämä tempu ei tepsinyt. Veljespuolueemme sosialidemokratia oli valvella ja porvariston katalat hankkeet pian paljastettiin. Pian tulivat sotilaat näkemään, ettei 8-tuntinen työpäivä sinukaan vähennä tuotantoa ja että työväen vaatimukset ovat täysin oikeutettuja. Sotilasten ja työläisten yksimielisellä päätöksellä tukittiin porvarilisten lehtien suu, ehkäistiin provokaattorinen kihoitus.

Kuten osottaa jo kahdeksan tuntisen työpäivän juttukin, vaikkakaan työväen taloudellinen liike sulautuu yhteen valtiollisen liikkeen kanssa. Työväen taloudellisilla vaatimuksilla ja taistelulla niiden puolesta on siis sangan suuri merkitys taloudelliseen tilanteen määrittelyssä.

Siksi kiinnittäkän Venäjän sosialidemokratia, köyhälistön valtiollinen puolue, suurta huomiota taloudelliseen liikkeeseen ja ammatilliseen järjestäytymistyöhön. Työväki ainakin Pietarissa osottaa sangan ripeää toimintaa tällä alalla. Ammatillijoita on Pietarissa ja muuallakin perustettu vieme aikoina tuhka tiheään. Pietarissa toimii jo ammatillijoutojen keskusostoistokin, joka vastaa Suomen ammatillijoutojen toimistoa. Yhteensä on Pietarissa nykyisin mainitusta keskusostoistosta saameimme tietojen mukaan 65 ammatillijoutoa, joista keskusostoisto yhdistää noin 32 liittoa. Keskusostoistoyhdistää ainoastaan työväen luokkakannalla olevia järjestöjä, oikkuuttakaan.

Demokratisten puolueiden keskusostoistoon yhtyneiden

Amerikalle ja koko maailmalle, ettei Yhdysvalloilla voi olla muuta tietä edessään kuin liittyy sotatilan liittolaisvaltioitten kera.

Me voimme panna merkille tässä vastauksessa ensiksikin sen seikan, ettei siinä puhuta, kuten hallituksen takana olevan kapitalistiluokan sanomalehtikirjoituksissa ja lausunnoissa puhutaan, sodan jatkamisesta, kunnes Saksa on perinjuuriin murskattu.

Presidentin vastaus ei syytä Saksan kansaa, vaan hallitusta, merkiten Saksan hallitusta vastataan kohdistetuissa syytöslauselmissa yleensä tunnetut ja selvät tosiseikat, mitkä koko maailman kapitalistisen järjestyksen ja itsevaltiuden tilille pantuina merkitsevät koko totuuden.

Me emme ajattele, että presidentti olisi omasta kohdastaan vilpillinen väittäessään, että me emme tavoittele missään muodossa minkäänlaisia aineellisia hyvytyksiä, sillä hänen näköhänirönsä on siinä, ettei hän ota lukuun mitä kapitalistisen maailmanjärjestyksen taloudelliset suhteet ja pyrinnot yleensä sisältävät ja vaikuttavat, semmoiset kansainvälisiä suhteet ja pyrinnot, jotka eivät ole suoranaisesti valtion asioita, mutta valtion palvelusten kautta yksityisten kapitalistiruhtinaiten tai kapitalistiluokan asioita. Vaikka me voimmekin luottaa siihen, että Yhdysvaltain hallitus ei aio vaatia sotakorvauksia itselleen, valtiolle, tai siirtomaita valtansa alaiseksi, tiedämme, että tämä ei merkitse sitä, että meidän osamme sodassa olisi puhtaasti henkinen tai ihanteellinen, koskettelematta mitenkään aineellisiin ratkaisutarpeisiin ja haluihin. Meillä on yhtähyvin yhtä ilmoikkaasti maailman riistovaltaa halajava ja tavoitteleva morganiluokka kuin Saksan porvari ja junkeriluokkaakin on. Siinäpä koko riidan todellinen pohja onkin.

Se asiallinen ero Saksan ja muitten suurkapitalististen maitten välillä on, ottamatta lukuun Japania, että Saksassa yhä isännöi itsevaltaisesti valtiollinen hallitusjärjestelmä kuin viimeimainuissa, mikä kumminkin yltäläisesti toimii omistavan luokan etujen hyväksi kuin muissaikin kapitalistisissa maissa.

Presidentin vastaus paaville asettaa julkisuudessa riidan pääasiaksi Saksan hallitusjärjestelmän. Kunhan se kohoaa tai alenee

ammattiliittojen jäsenluku nousee samojen tietojen mukaan 250,000:een.

Puhumme, kaikista tästä sen tähden, että työväen taloudellisella taistelulla on, kuten jo mainittu, suuri vaikutus valtiollisiin oloihin. Nytkin varustautuvaa Pietarin ammatillijoutaajaa läpi minimipalkkalakia, teollisuustuotannon valvontaa j. n. e. Siitä, kuinka tarmokkaasti esiintyy Venäjän köyhälistö taloudellisten taistelun alalla, riippuu suurella määrällä se, kuinka tuloksellisesti voi demokratia alaa työväen vaatimuksia yleensä.

Nyt ovat, kuten tunnettu, sosialistit menneet hallituspuolan aikaan ministeriön ja esittäneet, kuten esim. työministeri sosialidemokraatti M. J. Skobelev, haajan työväen olojen parantamista koskevan ohjelman. He voivat ajaa läpi työväenluokan vaatimuksia ainoastaan siinä tapauksessa, jos näiden vaatimusten takana ovat sankat työväenjoukot. Näiden vaatimusten toteuttaminen taas, kuten esim. äsken 8-tuntista työpäivää koskeva kysymys, tulevat vuorostaan vaikuttamaan valtiolliseen tilanteeseen, ehkä porvariston vastarinnan alkaessa aiheuttamaan uuden ministeripuolan j. n. e. Näin ollen määräävät työväen taloudelliset vaatimukset suurella määrällä nykyisen valtiollisen tilanteen luonteen.

Mitä tulee kansallisuuskyse mykseen, niin törmäväit tässä suhteessa jyrkästi yhteen suurvenäläisen porvariston ja Venäjällä asuvien kansallisuuskiensien edustajien kanssa. Suuri Venäjän vallankumouksen jatkumisen tahtoa ei sellaisenaan ratkaissut näiden kansojen valtiollisia suhteita Venäjään. Ja luonnollisesti ryhtyivät kaikki kansakunnat jo heti vallankumouksen jälkeen esittä-

nee samalle tasolle kuin Englannin, Ranskan, Yhdysvaltain ja Venäjän, voidaan rauhanneuvotteluihin ruveta. Saksan kansan tulee ennen tätä antaa maailmalle semmoisia näytteitä, mitkä osoittavat, ettei Saksan nykyisen hallitsijan sana tai tarkotukset ole määrääviä. Toisin sanoen, vastauksessa sanotaan Saksan kansalle: kukistaa keisari ja teitä palkitaan rauhalla. Tämä on kaunistia ja kansanvaltaista, mutta paha vaan, että meilläkin on keisareita taloudellisella alalla, jotka taloudellisilla keinoillaan hallitsevat nykyään "vapaan kansan" kohtaloo.

Kaikesta huolimatta, presidentin vastaus on paremmin rauhanneuvottelua kuin leppymättömän sodan julistusta. Taitaisipa riittää ehdoksi rauhanneuvottelujen alkamiselle Saksan parlamentin aloite, mikä syyttelisi junkerihallitusta ja pakottaisi hallituksen muodollisesti vähän väisty-

Mekin tietysti toivomme tätä, ja tämän ohella, kun sulut alkavat laukeilla, paljon enemmänkin, nimitäin sitä, että rauha todellisessa merkityksessään tulisi lepäämään, kuten presidentti sanoo, "kansojen oikeudella, eikä hallitusten." — Raiv-

kenraali Alexejffin kokoukselle antamia kuvauksia armeijan nykyisestä tilasta. Syvimmällä sydämen surulla kenraali todensi, ettei sodan jatkamisesta voittoa ole loppuun voitulla mitään, jos väliaikainen hallitus ja sotaväki itse eivät ryhdymähdöllisimman tarmokkaihin ponnistuksiin armeijan innottamiseksi ja uudistamiseksi. Vanhan hallituksen aikana armeija oli huonosti varustettu, mutta sillä oli voimakas sotainen henki. Nyt on armeija hyvin varustettu ravinno ja aseltein puolesta, mutta — kenraalin mielestä — täydelleen turmeluttu ja heikentynt "väärinkäsitettyjen ja väärinkäytettyjen" aatteiden takia, jotka ovat jakaneet armeijan kohteen mill'ei sovitettomasti vastakkaiseen leiriin: upseeristoon ja miehistöön.

Heti kun hallituksen julistus "sotamiesten oikeuksista oli ilmestynyt, katosi kaikki kunnioitus päälliköitä kohtaan. Upseerit joutuivat todella marituyreiksi ja saivat kalliisti maksaa elok 1 p:nä alotetun hyökkäyksen sekä sitä seuravaan peräntymiseen. Kenraali mainitsi muutamia tapauksia esimerkiksi. Kerrankin kun hyökkäyskäskey annettiin, noudatti sitä 28 upseeria ja 20 aluiseeria, mutta ainoastaan kaksi sotamiestä. Muu miehistö tynest katseli, kuinka nämä sankarit kaatuivat.

Venäjän sotaväessä siis alkavat jo olla luokkarajat selvillä.

KUKA ON VASTUUNALAINEN?

Bobrikoffin alkuvuosina, kun Suomessa vielä oli omaa sotaväkeä ja sen päällikköinä kenraali, paroni Ramsay, täytyi tuon pakusteesta maankulnon paronin varhain joka aamu jalkajain mennä kepeutella kenraalikuvernöörin luo "aamuraportille". Jos sitte sattui — niinkuin tiedetään muutamia kertoja sattuneen — että Bobrikoff oli jostakin kautta kuulut suomalaisen upseerin juopotteluista ja pakapakkapelluista, oli hänen tapanaaan ollut heti tervetullijaisiksi lähtekä: "Xäh— paroni on taas ollut viime yönä juomassa ja tappelamassa!" Eikä siihen ollut Ramsaylla mitään vastauksena, sillä sotilaskäsitkysen mukaan on päällikö ehdottomasti vastuussa kaikista alaisensa teoista taikka jättämisistä.

Yhdysvalloissa on presidentti sekä armeijan että laivaston ylipäällikkö. Sillä hänen sanansa on laki. Ainoastaan hänen käskystään ne voivat ryhtyä taisteluun, ja hänen kieltonsa riittää estämään ne mistä hyvänsä teosta tai toiminnasta.

Jos maa-tai merisotilaat rikkovat voimassaolevia siviili- tai sotilaslakia, voidaan heitä joka siitä ranjalta taikka jättää rannakeskusta ainoastaan hänen määräyksensä mukaan. Jos he ulkomuissa turvissa loukkaavat kansalaisten kokoontumis-oikeutta, villien tavoin hävitävät omaisuutta tai tekevät muita rikoksellisia tekoja, eivät he voi sellaisesta selviytyä ilman rangaistusta muuten kuin ylipäällikön suostumuksella — Tämä luonnollisesti koskee

kuudessa ja yleensä työtätekevän kansankin keskuudessa haluavat kaikkii sodan lopettamista. Kytäsymyksen vain siitä, millä tavalla ja millä hetkellä se lopetetaan. Paitsi tunnettuja valotetun vapauden menettämisen pelkoa aiheuttavat demokratian enemmistön menettely sotakysymyksessä luultavasti myöskin erilaiset kansainväliset seikat, joista ei voi puhua siihen saakka kunnes salaiset sopimukset ovat juliaist.

Kaikki nämä ristiriidat yhä kärsivään elintarvelun ja maassa lisääntyvien anarkististen ilmiöiden yhteydessä ovat muodostaneet sangen pulmallisen ja vaikean valtiollisen tilanteen. Porvaristo ei voi siitä lainkaan selviytyä. Se alkaa "väsyä" ja taantua yhä enemmän ja enemmän sen mukaan kuin vallankumouksen kuohiusta nousevat esille luokkavastakohtat. Porvarillisen väliaikaisen hallituksen tuli äsken turvautua sosialistien. Mutta tuskin sosialistien menokaan hallitukseensa paransi asemaa. Ainakin muutamit sosialistisista ministereistä katselevat sangen vakavilla silmillä tilannetta. "Vallankumous liikkuu veitsen terällä. Ainoastaan yksi harha-askele ja vallankumouksellinen Venäjä syöksyy kuluun." Näin sanoi äsken työministeri Skobelev.

On syytä kumminkin uskoa, ettei Venäjän valtiollinen asema ole sinukaan toivoton. Vallankumouksellisen köyhälistön järjestetyt rivit tulevat vallankumouksellisen sotaväen avulla pelastamaan vapauden asian. Vallankumoukselliset voimat tulevat loppujen lopussa voittamaan porvarillisen taantumuksen ja perustuslakia säätävä kokous tulee laskemaan uuden Venäjän perusteet jaotetun järjestyksen sijalle, kunhan ensin vanhat rajuot hävitetään. — Suomen Työmiehessä E. T.

MAILMANKATSOMUKSIA

ETSIMÄSSÄ PESAN SIJAA.

Eräs canadalainen pappi on saanut selville, että jumala on liittoutunut puolella.

Monellekin se on tervetullein uutinen, mitä ovat kuulleet pitkään aikaan. Ville keisarin tuttavallisista lausunnoista he plankin jo olivat alkaneet luulla, että jumala olisi noitten saastalsten saksalaisten puolella. Joka yö he menettivät useampia silmällisiä uuta sen asian takia. Canadalainen pappi on nyt ansainnut heidän kuitusen kiittolisuutensa. Hän on havainnut, että saksalaisten monet pettymykset eivät ole johtuneet saattumuksista, "ne ovat jumalan tekoja". Niin hän vakuuttaa.

Pastori tosin jättää selittämättä, miksi jumala ei tuhonnut saksalaisia ennenkuin ne hyökkäsivät Belgiaan. Hän ehkä arveli meidän pystyvän omnipäinkin selittämään tuollaisen pikkuuseikan. Mutta siinä hän luotti meidän selityskykyemme liaksi. Hän kätit ei tiedä, kuinka perin vähän meillä maailloilla on aavistustakaan hengellisistä asioista, meillä kun ei ole ollut tilaisuutta pistää nokkaamme Kaikkivaltiaan asioihin. Me emme niistä voi puhua muuten kuin arvaamalla.

Maallikot ovat, tätä asiaa arvailleet kahdella eri tavalla. Toiset olettavat että jumala oli saksalaisten puolella vielä Belgian valituksen alkoina, mutta että hän vaituukin on narkastunut isäntärenkinää Viljeen ja ruvennut liittoutuneiden puolelle. Jos näin on asialla, on jumalan parasta pysytellä syrjässä taistelurintamalla, ettei enää joudu Villen kynsiin, sillä silloin voisi käydä hullu.

Toisten selitys taas on se, että kylä jumala alkuaan oli saksalaisten puolella, mutta nyt nähtyään liittoutuneilla olevan lukuisemmat patajonaat, on hän nukkunut vilisaamaksi siirtyä voittajapuolelle.

On tosin kolmasakin maallikkojen ammattiliittojen jäsenluku nousee samojen tietojen mukaan 250,000:een.

Puhumme, kaikista tästä sen tähden, että työväen taloudellisella taistelulla on, kuten jo mainittu, suuri vaikutus valtiollisiin oloihin. Nytkin varustautuvaa Pietarin ammatillijoutaajaa läpi minimipalkkalakia, teollisuustuotannon valvontaa j. n. e. Siitä, kuinka tarmokkaasti esiintyy Venäjän köyhälistö taloudellisten taistelun alalla, riippuu suurella määrällä se, kuinka tuloksellisesti voi demokratia alaa työväen vaatimuksia yleensä.

Nyt ovat, kuten tunnettu, sosialistit menneet hallituspuolan aikaan ministeriön ja esittäneet, kuten esim. työministeri sosialidemokraatti M. J. Skobelev, haajan työväen olojen parantamista koskevan ohjelman. He voivat ajaa läpi työväenluokan vaatimuksia ainoastaan siinä tapauksessa, jos näiden vaatimusten takana ovat sankat työväenjoukot. Näiden vaatimusten toteuttaminen taas, kuten esim. äsken 8-tuntista työpäivää koskeva kysymys, tulevat vuorostaan vaikuttamaan valtiolliseen tilanteeseen, ehkä porvariston vastarinnan alkaessa aiheuttamaan uuden ministeripuolan j. n. e. Näin ollen määräävät työväen taloudelliset vaatimukset suurella määrällä nykyisen valtiollisen tilanteen luonteen.

Mitä tulee kansallisuuskyse mykseen, niin törmäväit tässä suhteessa jyrkästi yhteen suurvenäläisen porvariston ja Venäjällä asuvien kansallisuuskiensien edustajien kanssa. Suuri Venäjän vallankumouksen jatkumisen tahtoa ei sellaisenaan ratkaissut näiden kansojen valtiollisia suhteita Venäjään. Ja luonnollisesti ryhtyivät kaikki kansakunnat jo heti vallankumouksen jälkeen esittä-